

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Eius fastus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Et, & populo à Romana seruitute liberato, eosdem Evangelij quoque seruitutem detestare, nec quidquam credere velle quam quod ipsis videatur. Loquitur vero de VVitebergenfibus & Lipfenfibus, qui magistri sui Lutheri nomen & memoriam non multo post ipsius mortem detestari cœperunt, appellantes eum, *Philauton, Philonicon, Eristicum, Hyperbolicum, Polypragmona, Stoicum, durum, capitosum, animarum & conscientiarum tyrannum*. Sed titulos hos & elogia Lutheri, & ridicula Lutheri vaticinia quæ ipse Satan indices edit & optat, alijs relinquamus: & quæ de Lutheri dicenda restant persequamur.

IV. Quanta in hoc homine arrogantia fuerit, vix scis, crederet posteritas, nisi tot ea æternis consignata esset monumentis. Maiorem certe in nemine vniquam fuisse, certum est. Nam proculcata omni Christianæ religionis antiquitate, cuius ille perpetuus fuit Aristarchus & censor, nihil frequentius in ore habebat, (y) quam se ad hoc diuinitus missum, ut veteram Legem Mundo daret, Doctrinam suam ipsum esse Evangelium, de quo Christus ipse in extremo iudicio daturus sibi sit testimonium, quod è cælo illud accepit. Iudicium suum Dei esse iudicium. Qui suis dijs sese opposuerit, in eum æternis flammis Deum vindicaturum esse. A Deo se electum, qui Pontificem Romanum è throno suo deturbet. Interea dum dormiat, aut cum Melanchthone & Amadorffio VViteberga cereuisiam bibat, magis se Papatus incommodasse quam omnes Casares & reges qui vniquam fuerint. Se super Leone ambulaturum, & pedibus suis serpentes concalcaturum. Quod à se vivo captum sit, post mortem completum iri. De se s. illum Ioannem Hussium, quum in vinculis esset Constantia, ita vaticinatum: A Papistis iam auferem assari (Hus enim Bohemica lingua auferem significat) at post centum annos Cygni cantionem audituros. (z) Sic ardellio in libello quem contra Augustinam fecit Decretum, paratragediatur: cui si credimus, huic vni soli monacho Spiritus S. ea mysteria quæ Ecclesiam & tot tantosque Orientis & Occidentis Doctores celauit, aperuit & reuelauit. Sed hoc idem dixerat Muncerus, idem dixerat David Geotgius, & alij eius temporis hæretici & hæresarchæ. Et sicut olim nescio quis Grammaticus gloriatus est, litteras secum natas, & secum quoque interituras: sic Lutherus sibi vni doctrinam, eruditionem & scientiam arrogabat: adeoq; titulum hunc à diabolo sibi tributum ait. (a) Ad suam vsq; ætatem omnia plena fuisse ignorantia. Credas huic quasi alteri

Moyfi, ineffabile illud Adonai nomen reuelatum, neque ad tertium vsque cælum solum hunc Paulum eleuatum, sed in incima cælorum sacraria & adyta perductum, vt abditissima illic diuinitatis mysteria timaretur; & velut alter Prometheus; cœlestem illum igoem vulgo in terram ad homines deferret. Audi quibus verbis Germaniam inclamet. (b) *Aperi oculos, inquit, misera Germania. Ego, ego sum, qui cœleste lumen ad te adfero. Evangelium meum clarius est & euidentius, quam Apostolorum tempore vniquam fuit. Miseri Germani! Antequam vos ego docui, quid veritas esset nesciistis. In libro vero quem de Pontificis & Episcoporum scripsit statu, aperte ait, Evangelistam se esse à Deo missum, ad Mundi salutem. Quicumque sibi non obtemperauerit, Iesum Christum contemnere. In more etiam habuit, vt litteris quas mediocri conditionis hominibus scribebat, nomen suum hoc modo subsignaret, M. Lutherus Evangelista VVitebergenfis (vnde etiam discipuli ipsius Evangelici appellari volunt) nunquam vero: *Propheta Germania: Simonis magi exemplo, qui seipsum Dei altissimi Virtutem appellauit. Sic Manes libri sui frõtispcio titulũ hunc præfixit, Epistola Fundamenti, superbis illis titulus vsus, Maues Iesu Christi Apostolus, Patrie providentia. Sic Monranus seipsum Paracletum nominauit: sic Valentiiani Gnostici, id est, scientes dici voluerunt, vt Clemens Alexandrinus testatur. Lutheri idem mihi accidisse videtur, quod Vincentius noster Leribensis (nostrum appello, quia Gallus fuit) Origeni accidisse dicit: quem arrogantia sic dedis præcipitem, vt numquam postea resurgere potuerit. Dũ enim magnus ille vir Dei gratia insolenter abutitur, dum plus sibi tribuit quam humana patitur imbecillitas, dum Catholica religionis simplicitatem contemnit, dum plus se sciro quam ceteros omnes existimat, dum posthabitis Ecclesiasticis traditionibus, loca quadam S. Scriptura nouo modo interpretatur, seipsum perdidit, & Ecclesia magnum scandalum conciliauit.**

V. sed ò mirabiliorem in Lutheri cæcitate! Quis credat hominem hunc, omni Dei & Ecclesia deftitutum testimonio, titulum hunc acquirere potuisse, vt *Germania Apostolus*, diceretur & crederetur? qui nec vivus nec mortuus vllum fecit miraculum, quo doctrinæ suæ veritatem confirmaret?

Ll 3

Hoc

y in 500. art. 3. z Ad fals. d. ff. stat. Eccles. in resol. Teuton. cont. Rep. Angl. In serm. ter. 2. post Inuocauit. Luth: contra Imperiale Edictum a Lib. de Missa Anglari. b In 500. art. art. 355. Tom. 6. fol. 168. Lib. de schol. erigend.